

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 1 februari 2012

44/2012

Social- och hälsovårdsministeriets förordning om den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt

Utfärdad i Helsingfors den 25 januari 2012

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 107 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner (549/2003), sådant det lyder i lag 1177/2011:

1 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt i ålderspensionsärenden

I ålderspensionsärenden är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt enligt 103 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner, när arbetstagaren under de två senaste kalenderåren har arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner till ett större belopp än de sammanlagda arbetsinkomsterna enligt alla de pensionslagar för den privata sektorn som avses i 4 § 5 punkten i nämnda lag. Som de två senaste kalenderåren betraktas det år under vilket arbetstagaren före det år då ålderspensionsansökan blivit anhängig senast har haft arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag som avses i detta moment, och det år som omedelbart föregår detta år.

Om den som ansöker om ålderspension får deltidspension samtidigt enligt en sådan pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 mom. i lagen om kommunala pensioner och en sådan pensionslag för den privata sektorn som avses i 4 § 5 mom. i nämnda lag, är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt i ålderspensionsärendet när den ålderspension som beviljas av den kommunala pensionsanstalten börjar betalas ut tidigare än den ålderspension som beviljas

med stöd av en pensionslag för den privata sektorn. Den kommunala pensionsanstalten är sista pensionsanstalt också när ålderspensionen börjar samtidigt enligt en ovan avsedd pensionslag för den offentliga sektorn och en pensionslag för den privata sektorn.

2 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt i invalidpensionsärenden

I invalidpensionsärenden är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt enligt 103 § 1 mom. i lagen om kommunala pensioner, när arbetstagaren under de två senaste kalenderåren har arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner till ett större belopp än de sammanlagda arbetsinkomsterna enligt alla de pensionslagar för den privata sektorn som avses i 4 § 5 punkten i nämnda lag. Som de två senaste kalenderåren betraktas det år som ingår i den granskningstid som avses i 53 § i lagen om kommunala pensioner eller i 63 § i lagen om statens pensioner (1295/2006), under vilket arbetstagaren före det år då arbetsoförmågan började senast har haft arbetsinkomster som omfattas av någon av de pensionslagar som avses i detta moment, och det år som omedelbart föregår detta år.

Om en arbetstagare har arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag som avses i 4 § 4 eller 5 punkten i lagen om kommunala pensioner endast under det första kalenderår som ingår i den granskningstid som avses i 53 § i nämnda lag eller i 63 § i lagen om statens pensioner, är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt när ett större belopp av de arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner än beloppet av de sammanlagda arbetsinkomster som omfattas av alla de pensionslagar för den privata sektorn som avses i 4 § 5 punkten i nämnda lag.

Om den inkomst för den återstående tiden som utgör grund för invalidpensionen bestäms enligt 54 § i lagen om kommunala pensioner eller enligt 65 § i lagen om statens pensioner på basis av arbetsinkomster under mindre än fem år, är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt när ett större belopp av de arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner än beloppet av de sammanlagda arbetsinkomster som omfattas av alla de pensionslagar för den privata sektorn som avses i 4 § 5 punkten i nämnda lag under det år då arbetsoförmågan började och det kalenderår som omedelbart föregår detta år. Arbetsinkomsterna under det år då arbetsoförmågan började ska beaktas fram till utgången av den månad under vilken arbetsoförmågan började.

Om en arbetstagare inte har någon arbetsinkomst som omfattas av en pensionslag som avses i 4 § 4 eller 5 punkten i lagen om kommunala pensioner under den granskningstid som avses i 53 § i nämnda lag eller i 63 § i lagen om statens pensioner, och inkomsten för den återstående tiden inte bestäms på basis av arbetsinkomster under mindre än fem år som avses i 54 § i lagen om kommunala pensioner eller i 65 § i lagen om statens pensioner, är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt när arbetstagaren har arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner till ett större belopp än de sammanlagda arbetsinkomster som omfattas

av alla de pensionslagar för den privata sektorn som avses i 4 § 5 punkten i nämnda lag under de två senaste kalenderår som föregår granskningstiden. Som de två senaste kalenderåren betraktas det år under vilket arbetstagaren före den granskningstid som avses i 53 § i lagen om kommunala pensioner eller i 63 § i lagen om statens pensioner senast har haft arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag som avses i detta moment, och det år som omedelbart föregår detta år.

3 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt i rehabiliteringsärenden

I rehabiliteringsärenden är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt i enlighet med vad som i 104 § i lagen om kommunala pensioner samt i 2 § i denna förordning föreskrivs om bestämmande av sista pensionsanstalt i invalidpensionsärenden. I dessa fall jämföras det år då ansökan om rehabilitering blivit anhängig med det år då arbetsoförmågan började, och de fem sista kalenderår som föregår det år då ansökan om rehabilitering blivit anhängig jämföras med den granskningstid som avses i 53 § i lagen om kommunala pensioner och i 63 § i lagen om statens pensioner.

4 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt i deltidspensionsärenden

I deltidspensionsärenden är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt om det anställningsförhållande eller den tjänstgöring från vilken arbetstagaren går i deltidspension omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner.

5 §

Den kommunala pensionsanstalten som sista pensionsanstalt i familjepensionsärenden

I familjepensionsärenden är den kommunala pensionsanstalten sista pensionsanstalt enligt 103 § 1 mom. i lagen om kommunala

pensioner, när förmånslåtare under de två senaste kalenderåren har haft ett större belopp av de arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag för den offentliga sektorn som avses i 4 § 4 punkten i lagen om kommunala pensioner än beloppet av de sammanlagda arbetsinkomsterna enligt alla de pensionslagar för den privata sektorn som avses i 4 § 5 punkten i nämnda lag. Som de två senaste kalenderåren betraktas det år under vilket förmånslåtare före sitt dödsår senast har haft arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag som avses i denna paragraf, och det år som omedelbart föregår detta år.

6 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2012.

Genom denna förordning upphävs finansministeriets förordning om kommunala pensioner (15/2009).

Denna förordning tillämpas på pensionsansökningar som blir anhängiga den 1 januari 2012 eller därefter. Om arbetstagaren inte har arbetsinkomster som omfattas av en pensionslag som avses i 4 § 4 eller 5 punkten i lagen om kommunala pensioner efter den 31 december 2004 tillämpas i stället för denna förordning de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 25 januari 2012

Social- och hälsovårdsminister *Paula Risikko*

Konsultativ tjänsteman Maritta Hirvi